

НАМЪСАТА на БЪЛГАРИЯ

Когато представителите на земеделската парламентарна група подписваха известния комюнико, с които се връщат в България и се искаше вързана намъса в войната — не протестираше против приношаната политика, която опозиционните партии са замотали. Земеделските депутати мълчаха и блокът станахаха!

Триваши да живеят то мисля за да разберат земледелието какво престъпление си вършил, и да започнат разследването като българин.

Четем в: „Земледельско знаме“, бр. 84 следното:

„Правителството усвои мисълта за предварително заемане общините земи и до колкото знаем в разговорите е поддържало това становище. Силата от Съгласението, естествено е, тръгнаше да се справят с това искане на България.“

жи не нами, а на своята държава. Знаеши, че във България има „държавници“, които с Русия политика не правят, русофили са то да дойдат за правна кариера, силите на Съгласението неохотно посрещат извещенията за реални гаранции и очакват пъкква съвба във кабинета; за да дойдат на чело на управлението пакъ — они бездарници, които чакат всичко на тения да им бъде поднесено; за да не падне никаква отговорност върху им! Да! Русофилите у нас сж причината на тая студенина у руската дипломация спрямо нас.“

И напоследък, когато тия кречета: понижиха тона, всъщност: неуспехът в Галиция и Буковина; когато реват „да вървим на всяка цена“, заглъхна и надеждата за едно надмощие на русофилството — течения се отдалечи, а исканията на правителството за компенсация по-ясно прозвучаха силите на съгласението, а във това число и руските дипломати присъжиха към сериозни предложения и преговори с България. Да — цялото русофилиство около в. в. „Мир“, „България“, „Пръвоорече“ и „Радикала“ да си наложат взаимна единствена дисциплина, уверяваме, че ще допринесат извънредно много за каузата на България! Виконите им връхът то месеци да вървят недонаражати и полза, ала и взаимно им връхът единствено два месеци само ще докарат националното обединение на България!“

Ала това не става! Напротив, като че там в иска България да се намъса без предварителни уговорания. И всъщо за явлението заемане общините земи — поощрява се явно недоволство. Защо това? — Отговора на тоя въпрос ще получим, като видим поведението на „оставащата“ опозиция — така наречените пасивисти и русофили. Тяхната дума е била една; да се намъсим, колкото се може по-рано. Когато ставаше дума за реални гаранции нервно ги отговаряха: това не може да се иска. Ще отидем, ще се бием, и сръбу турци и сръбу немци, а следъ това, в края на краищата ще ни се даде каквото е общано. При това поведение на нашите русофили, при тая гъвна готовност да отидат на спрацията на Съгласението без всяка предварителна гаранция, че ще получим нъшо сръбу далечни нови жертви, бива ли да кажем руската дипломация да се въртеша във гласна или ония, що некажъ предварителна компенсация? — Не. Тая наивност никой не би проявил, а още по-малко единствено дипломатът който е предначинан да слу-

ше бждат ли патриоти да ни послужат? Към тязи думи на „Земледельско знаме“ има да прибавим само следното:

„Уверени сме, че и тяхният умъш се просвети; България върви все към по-добри по-добри дни. Нека могат да обединят на всички бждо високо издигнати! Поколнати на България — тогава ще въздвигат своите знаци, които съвкупно оставили добро наследство и сж ги научили да работят за интересите само на своята родина.“

Мъжската и женската бани на МИХАЛЪ ФИЛИПОВЪ

Съобщава на Почитаемитъ граждани, че е приспособило във САМИТЪ БАНИ специални

ТОПЛИ МОРСКИ БАНИ

На желанието да правятъ такива бани, по споразумение се въвежда частът, когато ще могат да идват и когато въ присъствието на самия клиент ванитъ се пълнят съ мързливата вода; която следъ 10 минути ще бжде готова за цълта. Клиентитъ ще се ползуватъ отъ удобствата на банята мила, легла, хаили и др. при чиста и бърза прислуга. Желанието да се ползуватъ отъ такива бани, се умоляватъ да се отнесат до управлението на банитъ. Почит. Граждани, винаги ще намърият най-голяма чистота и удобство, като това тъ сж констатирани и при ползуванетоъ имъ отъ обикновенитъ мрътни бани.

Къща под наемъ

Даванъ къщата сж под наемъ; нахоща се във IV уч., XIII линия № 36. Съветъ стан, кухня, пералня, маза, електрическо осветление и др. удобства. Г. Серафимовъ — Варна.

ДЪЛОТО ПО АТЕНТАТА ВЪ КАЗИНОТО

Показанията на Викенти. Покушението сръбу царя и народнитъ прѣдставители. Викенти и слѣствието. Ролята на слѣдователя Митаковъ. Генералъ Савовъ, Вазовъ, Генадиевъ, Кьорчевъ, Рашко, Маджаровъ и детронацията на царъ Фердинандъ.

СОФИЯ: 10 юний. Следобѣдно заседание! Викенти продължи показанията си. Ицо Сантовъ, който прѣди Коледа докажа да иска отъ менъ работа, не го познавамъ като анархистъ. Съ Серафимъ Маневъ се познавамъ прѣди Нова година и смѣтахъ да го пращамъ въ Солунъ за известна работа. Не е вѣрно, че съмъ давалъ револверъ на Ицо Сантовъ или на Георги Илиевъ; а си дадохъ офицерския револверъ на Станъ Рунтовъ, земеделчески администраторъ въ Горна Джумая още въ началото на м. юний. Обвиняватъ ме, че азъ и жена ми сме дежурили прѣдъ къщата на Добриновича. Азъ узнахъ къдъ е къщата му слѣдъ атентата.

Извършилъ атентата, шѣхъ да прикрия динамита и бомбитъ. Динамитътъ е донесенъ прѣвъ септември, но пълнитъ бомби не зная къдъ сж. Четири малки бомби дадохъ на Мара Провадилсва и на майката и, които не помня какъ останаха съ голяма частъ отъ Багама ми, слѣдъ като излъзохъ отъ дома на г-жа Ковачева. Тязи взривни материали стояха не скрити.

Слѣд отидна говори пакъ Викенти: „Познаството ми съ Серафимъ Мановъ не помня отъ какъ е, но той искалъ да се запознае съ менъ, за да се напечати слѣдъ покушението географията му, която тѣй ми даде. Единъ път, слѣдъ атентата на гръцкия кралъ, Георги Илиевъ, изказа своето възмущение, за това.“

Явях се свидѣтель и Хр. Ивановъ Дежурния, който правеше още огледъ съ менъ и съ други.

Въ мотивитъ по атентата въ казиното, колкото ще се види отъ показанията на другитъ обвиняеми, слѣствието е тюрсило мотиви по атентата. Отначало казватъ че съмъ билъ поведенъ отъ сръби и гръци. По-късно казахъ, че съ атентата се прѣслѣдва да се прѣдизвика тероръ въ обществото, Генадиевъ да остане мъръ и азъ — градоначалникъ. Азъ икога не съмъ мислилъ за това.

Азъ вървамъ, че Серафимъ Мановъ се е съгласилъ да извърши покушението противъ царя, защото е неустановенъ и има свои особени идеи. Азъ искамъ да унищожа динамита и да не давамъ почва за обвинение противъ мене, като искамъ да го пратя въ Солунъ съ Георги Илиевъ.

Хр. Ивановъ Дежурния е правилъ огледъ дома ми съ шѣлъ да намъри убийцитъ въ дома.

Отъ показанията на Славенъ Маноловъ, полицейски агенти, както и отъ показанията на други свидѣтели, излизатъ г-жа Ковачева, мая баба, знаешки, че въ менъ има динамитъ и бомби, е ходила въ полицията да се обочи това слѣдъ атентата. Г-жа Ковачева е казала, че азъ трѣбва да съмъ извършилъ атентата; шѣлото съмъ билъ анархистъ. Голѣмарио въ обвинението играеи Хр. Ивановъ Дежурния, който не прѣдставя анархистъ. Слѣствието интригува на баба ми, агента и изгубването на револвера стана причина да се сблъдни почва за обвинението сръбу менъ.

Азъ казахъ да стана събѣтникъ въ Сметната палата, за което говорихъ на г. Дръ Генадиевъ. Каснеръ на Народния театръ не искахъ да стана, при всичко, че каснерътъ му не казаше да ламъ завление за това. Понеже въ градоначалството нѣмаше редъ, желяхъ да стана градоначалникъ. Г. Станевъ каза, че азъ съмъ тъкмо на мѣстото за това. Говорихъ на Кьорчевъ да каже на Генадиевъ да ми повърватъ този постъпъ. Слѣдъ това сръбникахъ братовчедата си Анастасовъ, колгото молихъ да говори за същото на мъръ прѣдседателя.

Съ Тодоръ Добриновичъ се познавамъ малко. Може да съмъ вземалъ пари отъ него, но не положително помня. По атентата въ казиното узнахъ сутринята отъ моята служиня. По-късно доиде у дома ми студента Петъръ Кочевъ, които потвърди това, слѣдъ което излъзохъ и отидохъ въ Митрошиново, който ми разправи подробности по атентата.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Азъ вървамъ, че Серафимъ Мановъ се е съгласилъ да извърши покушението противъ царя, защото е неустановенъ и има свои особени идеи. Азъ искамъ да унищожа динамита и да не давамъ почва за обвинение противъ мене, като искамъ да го пратя въ Солунъ съ Георги Илиевъ.

Съ Тодоръ Добриновичъ се познавамъ малко. Може да съмъ вземалъ пари отъ него, но не положително помня. По атентата въ казиното узнахъ сутринята отъ моята служиня. По-късно доиде у дома ми студента Петъръ Кочевъ, които потвърди това, слѣдъ което излъзохъ и отидохъ въ Митрошиново, който ми разправи подробности по атентата.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Азъ вървамъ, че Серафимъ Мановъ се е съгласилъ да извърши покушението противъ царя, защото е неустановенъ и има свои особени идеи. Азъ искамъ да унищожа динамита и да не давамъ почва за обвинение противъ мене, като искамъ да го пратя въ Солунъ съ Георги Илиевъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

Слѣдъ това се върнахъ у дома си. Къмъ 6 — 7 часа нея вечеръ бѣхъ у дома си. Гости бѣха братовчедитъ ми Славелиевци. Въ общението се каза, че на другия денъ Санко Антоу дойде и ми каза, че ще отиде при Народната озбрана въ Нишъ и ми понска 20 лв. за пътъ, за да отиде да вземе пари за убийството на царя и народнитъ прѣдставители, за което билъ готовъ да умрѣ. Серафимъ Мановъ шѣлъ да се хвърли съ прѣшанитъ бомби отъ галериитъ на Народното събрание, които мислихъ, че тѣ ще експлодиратъ когато отлти подъ главитъ на депутатитъ.

то на Добринича такава има и Вий непървонично ще бъдат замъсени в а т о н т а т а , ако не додето показанието в смисъл, че сте получавали пари от генерал Савов, д-ръ Геннадиев, Кюрчева и др. Г-нь Митакоев ми каза, че била отгритата офицерска лига, начело на която стоял генерал Савов, Геннадиев и др. и ако аз съм дал показанието в смисъл, че казаните лица са искали да използват мене, като офицер за детронирването на царя, щел съм да бъда освободен и той ми добави, че само по този път ще мога да бъда спасен.

Аз отхвърлих това предложение и заявих, че не искам да ставам оръжие на шантакисти и да обвинявам хора невини. Аз не се признавам за виновен, а истината ще бъде обяснена (говори пръв създател).

Меня не ме плаши смъртта, но аз молях Бога да ме подкрепи да изляза пръв съда, за да съобщя това, което до тук изложих и което имам да излагам допълнително: Сега ме страх да говоря повече, за да не би да стане нещо съмнително довчера.

Но едно ще изтъкна, че следствените власти искаха да ме върнат в тази афера, а не искаха да увоят следните на атентата. Най-главната цел беше да опиянят политическия противник, като Савов, Вазов, д-ръ Геннадиев, Рашко Маджаров и др.

Във заключение, заявявам, че аз се считам за невинен във всички пръвни случаи ми обвинения и съм уверен, че съдът ще ми издаде оправдателната присъда.

СОФИЯ, 11 юний. Пръвобитното заседание на 11-й юний, продължава по разпита на Виненти.

Бил ли е учител в Скопие пръвз 1906 год. Ожидане бил от турците на 101 год. затвор за покушението против Хилми паша.

Заинтересован комплот сръщу директора на българската гимназия в Скопие, нищо не знае. Във 1911 г. е направил външен обряд, извършен от свещеника Ради Стойчев в манастира св. Кралъ без да го принуди съ сила да подпише книгата. Веднага след туй заминал за Париж, защото знаел, че сж пратени хора от Лазарова и Александрова да го убият.

Сръдствата си Венети получили от банката, от която сключил взем от 500 лв., и от приятеля си д-ръ Геннадиева 2000 лева.

Съ Серафим Манолов се запознал наскоро. Съ него и съ Ичко Сантов не помни да е разговарял въ бирария „Левски“ ва някакво убийство. Той отказвал да съобщи кому ще бъдат пръвдени взрителинит матер. Въ Солунъ, На 31-й януарий, когато стана атентата, се завърна въ жили и не помни кой му отворил вратата. След атентата не бил сръщал съ Манолова и следов не могат да изкаже задоволството си за станалото.

Не бил събтъвал Санко Антонов да отиде въ Сърбия при народната отбрана съ заплашване, че ако не отиде, ще бъде убит.

Намиращит се въ него бомби бил оставали от македонски четници. Като заминал за Берлинъ за ревириране на легацията искал да изпрати на Дончо войвода 4 бомби, които е пръвдал на г-жа Пронавалиева. Въ последствие тзи бомби не били изпратени. Той не съобщял на властите, че Манолов искал да убие царя; защото нъмало нищо да се открие, а само щел да се компрометира.

Той дал нарочно револвера си, за да не може да направи голямо боте. Заявява, че не

знае какви са отношенията между генер. Савова, д-ръ Геннадиева, Кюрчева и г. Вазовъ.

Зная това, че д-ръ Геннадиев и Савов сж приятели и че между Кюрчева и Геннадиева отношенията сж малко обтегнати.

Никаква телеграма, че работата е свършена, не е изпратена въ Римъ за Геннадиева. Подобна телеграма е изпратена по частна работа.

По легационния секретар е отправил една телеграма. Получил е два ордена. От д-ръ Геннадиева е вземал пари пръвз 1908 год. на сума 2,000 лв. когато щел да праща него въ Македония. Когато бил болен въ Берлинъ е получил около 600 марки от Геннадиева,

ЧЕТЕТЕ ДОВЕЧЕРА ВЪСТИНИЦЪТЪ „ЗАРЯ“ И „УТРО“

Пратеникъ до кр. Фердинандъ.

БУКУРЕЩЪ, 10 юний. Съобщават отъ Виена, че австрийският м-ръ Кленбергъ заедно съ двамата си секретари е натоварен съ извънредно важна мисия, въ ромънската столица.

Отъ добръ осветено място се твърди, че м-ръ Кленбергъ носи саморачно писмо на императ. Францъ Иосифъ до ромънския кралъ.

РОТЕРДАМЪ 10 юний. (Официална) Съобщават, че въ Австралия е готова една 90-хилядна армия, за участие въ войната.

Английското правителство е ръшило да не се изпраща тази армия по ранъ отъ два мѣсеца.

ЛОНДОНЪ, 10 юний. Споредъ специалния пратеникъ на агенция „Райтеръ“ телеграфират отъ Атина; Споредъ известията отъ достоверенъ източникъ, сърбитъ завзели Дурацо.

Есадъ Паша е избѣгалъ въ Италия.

СОФИЯ, 11 юни. Споредъ допълнителни сведения отъ Букурещъ, сраженията за завладяването на Львовъ сж били извънредно ожесточени и кръвопролитни. Руските войски събили няколко голямо спротивление. Нертът отъ дванайсет страни си е срамали. Броятъ на убитини; раненитъ и изгнаниитъ е 260 хиляди души. Вчера въ 12 часа пръвд излязъл австрийското военно аташе въ София, който лично уведоми за реокупирването на Львовъ.

СОФИЯ, 11 юни. Отъ Парижъ телеграфират, че сж направени отъ руска страна постъпки, щото най-късно до 15-й тогю итаманскитъ, французки и английски войски да пръвдирисятъ ново, този път вече ръшително настъпление. Концентрацията на цялата италианска армия щел да се привърши окончателно още пръвз идната седмица.

Съвместно съ представителитъ на французката главна квартира въ Римъ е било изработенъ плана за генералното настъпление, въ последствие на което 4-то съглашение рачита, че ще може да се спрѣ австро-германското настъпление въ източния воененъ театръ.

СОФИЯ, 11 юний. Съ падането на Львовъ настъпва нова промяна отъ голямо значение.

Въ кръговетъ на представителитъ на 4-то съглашение не се скрива, че съ завземането на Львовъ отъ германскитъ войски, общо-европейската война влиза въ една нова фаза, която не прѣдставя скорошенъ мъръ. Ще трѣбватъ нови усилия и нови жертви за възвръщането на териториитъ, които отначалото на войната до срѣдата на миналия мѣсець май рускитъ войски успѣха да завзематъ и които въ последно врѣме бѣха реокупирани отъ австро германци.

СОФИЯ, 11 юний. Вчера прѣдставителитъ на държавитъ отъ 4-то съглашение не можах да се събератъ на общо заседание събитие отъ отсъствието на г. Савински. Последниятъ вече е въ София. Днесъ прѣдставителитъ на 4-то съглашение ще могатъ да се събератъ, за да се занимаятъ съ изработения текстъ на новата колективна нота нъмъ България.

Твърдението, че Савински билъ продължилъ пътя си за Скопие, дѣто щел да се състои някакъвъ сръбски короненъ съвѣтъ, се опровергава отъ компетентни срѣди.

СОФИЯ, 11 юни. Споредъ както ни заява единъ министритъ, правителството очаква съ пълно спокойствие новата нота на 4-то съглашение. Въ известни политически кръгове прѣобладава убеждението, че ще бъде твърдо извършенъ всички опитъ чрезъ особено давление да се принудятъ неутралнитъ държави да се намъжатъ въ войната. Частно за България водитъ на българското правителство сж достатъчно опредѣлени и безъ Македония няма да се прибѣгва до никаква акция.

Емо зацно и доизпителнитъ прѣдложения на 4-то съглашение, ако не съдържатъ нужнитъ гаранции за пълно обезпечение на българскитъ компенсации прѣдварително могатъ да бъдатъ съгнати като такива, които не биха дали желани резултатъ.

Руситъ за Львовъ.

БУКУРЕЩЪ, 10 юний. Телеграфират отъ Петроградъ, че тамошнитъ политически и военни кръгове съ голямо спокойствие сж посрѣщали известието за пръвземането на Львовъ отъ австро-германцитъ.

Отъ война гледна точка реокупирването на този градъ нъмало никакво значение.

Единствената полза която руситъ изличаха отъ владѣнието на този градъ, било, че Львовъ прѣдставявалъ за тѣхъ само единъ голямъ центръ за продоволствувание на войскитъ си.

А за австро-германцитъ окупирването на този градъ ще имъ донесе една тежестъ, тѣй като въ пазенето му ще сж принудени да държатъ една голяма частъ отъ войскитъ си въ бездѣйствиа.

Печатница „ЗОРА“ — Варна.

БЪЛГАРИЯ И РОМЪНИИЯ.

„Адеверул“ на 10 юний дава една статия на Носта Фору въ която се казва:

Ромъния и България днесъ сж кльбитъ на войната. България може да рѣши съдбата на Цариградъ било въ полза на 4-то съглашение, било въ полза на турцитъ и германцитъ ако изпрати войскитъ си въ помощъ на единитъ или другитъ.

Сжщо и Ромъния, която се намѣра между руситъ и австро-германцитъ, би могла да наклони на възник на едната или другата държава. Сега, когато Италия се намѣси на страната на 3-то съглашение, българитъ и ромънитъ не могатъ да не изменятъ нищо отъ своето пръвначално поведение.

Слѣдъ туй Носта Фору се застъпва за едно споразумение съ България на база на искането помрение Ромъния да повърне на Българитъ четирихълиника на што и Русия да повърне на Ромъния Бесарабия.

ДѢЙСТВИЯТА КАСАТА

на подводнитъ лодки. на общината презно.

Интервю съ капитанъ Херсингъ.

БЕРЛИНЪ, 10 юни. Берлинеръ Цайтунгъ ам-Миттагъ, възпроизвежда интервюто на единъ кореспондентъ на „Сюзюната Преса“ въ Цариградъ съ команданта на подводната лодка „U.15“, капитанъ Херсингъ, който потопи крайцера „Патфидеръ“, послѣ петъ търговски параходи и най-послѣ торпилира английскитъ брониран параходи „Триумфъ“ и „Мажестикъ“ при Дарданелитъ.

Херсингъ разказва следното: „Напуснахме Вилхелмсхафенъ на 25 април и пристигнахме на 15 май при Дарданелитъ. Заблѣвахме при Гибралтаръ единъ голямъ английски контра торпидоръ, но мицахме прѣвъ проливитъ нощно, въ 6 ч. сутрѣ, а следъ това патувахме надъ повърхността въ цялото си останало пъкешествие; следъ това скрихме се подъ водата за да бѣдемъ незаблѣзани. По сжция пачиш прѣминахме и пристанището Бездерта.

Когато пристигнахме въ Егейското море, въ тъмни зори на 25 май торпидирахме и потопихме „Триумфъ“. Единъ контра торпидоръ прѣмина надъ насъ така близо, че чуке шумътъ на машинитъ му.

Прѣвъ деня на 27-й май открихме „Мажестикъ“ твърдъ близо до брѣга. Експлозиятъ му се хванесе.

Този броненосецъ бѣше забобколенъ отъ десетъ транспортни параходи.

Трѣбваше много внимателно да пусна торпилата между тѣхъ. И когато, следъ като възохоме надъ водата, и излязохме на повърхността, това бѣше работата за няколко минути. „Мажестикъ“ бѣсе повалилъ на една страна.

Стоманенитъ мрежи, които трѣбваше да го запазятъ бѣха нуснати, но нашитъ торпили леко прѣминаватъ и прѣвъ найсилната, кълчени мръжа.

Това което се говори за някаква база на подводнитъ лодки въ Ирландското море и въ Срѣдземното, е една басия; радиуса на дѣйствието на нашитъ подводни лодки е така голямъ, че не се нуждаятъ отъ никаква база.

Прѣвъ врѣме на патуването си отъ Вилхелмсхафенъ до Дарданелитъ не срѣщнахме нито единъ английски крайцеръ.

Най трудната частъ отъ нашата задача е да срѣщнемъ обекта, а за потопяването му е най-лесната работа.

Твърдъ отдавна, още пръвди 6 мѣсеца, общинския съветникъ г. Ради Василевъ прѣдвидъ, че ще настъжи криза за общинската каса, а настояващето въ свѣтъта да се съкратятъ разходите колкото е възможно повече. Да се съкрати разходниятъ бюджетъ на половина. Обаче, управляващата концентрация, хищнотезирана отъ мегаломанията на кмета, нищо не му отъказа.

И ето днесъ всѣки може да се на да се убеди, че кризата е настанала въ общинската каса.

Общината не може да изплаща и най-обикновенитъ разходи. И понеже общината не може да плаща (!), тя ще изнемога подъ тежестата на кредитата, още няколко врѣмекъ следъ това ще въприлича на турскитъ каيماتъ, следъ основна болителната война, която се води.

Ето това е финансовата способностъ на нашия кметъ.

За знание.

Дължимъ да съобщимъ, какво на почитаватъ сж читателитъ, тамакъна тѣзи на в. „Утро“ и „Заря“, че въ прѣвъ нощъ даваме по дѣлото АТАНТАТА ВЪ КАЗИНОТО, понеже въ книгитъ ни е малкъ; най-голямъ подробностъ по него дѣло почитаватъ ни читателитъ ще намѣрятъ въ в. „Утро“ и „Заря“, както и пълни свѣдѣния за сраженията на бойнитъ театри.

Четете довчера въ „Утро“ и „Заря“, за да се уверитъ.

Изпититъ при върненъ гимназии.

Отъ вчера започнаха уснитъ изпити при мъжката гимназия и ще продължаватъ до 16 юний, а следъ това ще започнатъ уснитъ изпити и при дѣвическата гимназия ще продължаватъ до 26 юний.

Отъ мъжката гимназия доустея изпитъ сж допустимъ всички, а отъ дѣвическата гимназия не се допускатъ 7 ученици.

Абснция г. Кривошишковъ ни изпраща едно доста дълго опровержение по повод писаното за него въ брой „651“ отъ 5 юний. Не го помъстваме, защото въспѣника ни не търпи дѣти опровержения.

Наредили сме провѣрка по този въпросъ, и ще се повърне.

Ще ни бжде приятно, ако се опровергае казаното отъ бай Юрдана.

Питатъ ни отъ града, че нѣкой отъ фелдшеритъ въ градската амблатория, повечето си връмъ в канцеларнитъ прѣкарвали въ четене на въстичи и безпричинно сж површдали пащичи безъ да имъ даватъ исканата медицинска помощъ.

Нѣкой отъ оплакванията се отнасятъ до старши фелдшеръ Желателно е да се избѣгнатъ оплакванията.

Четете до вечера в. „ЗАРЯ“ и „УТРО“

ЯШЪ, 10 юний. Отъ добръ информирани източникъ се научаваме, че Якобъ Негруца, секретаръ на ромънската академия, като е билъ на ауденция при Краля, попиталъ го е; може ли въ тѣзи врѣмсна да замине на банки въ странство да се търкува?

Държавиятъ глава отговори:

— „Можете спокойно да заминете най-малко съ 8 селцини“